

[Justitsministeren.]

ganske enig. Naturligvis kan man ikke fra dansk side ændre overenskomsten. Ønsker man den ændret, indebærer det nye forhandlinger med Den tyske Forbundsrepublik, men det er klart, at det ville være rimeligt i udvalget at drøfte selve overenskomsten og de punkter, om hvilke der kan være divergerende opfattelser i retning af, om overenskomsten er klar nok.

Jeg er jo ikke blind for den følelsesmæssige baggrund, det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har for de bemærkninger, det ærede medlem fremsatte. Jeg finder det slet ikke rigtigt at gå ind i en debat med det ærede medlem. Jeg synes, det ærede medlem i nogen grad skød over målet i den voldsomme kritik af Vesttyskland, den vesttyske republik, det vesstyske folk og fremtrædende vesttyske politikere. Det er ikke i første række det, spørgsmålet her drejer sig om. Det må for os andre virke en lille smule overraskende med dette næsten patologiske had til alt vesttysk, når det parres med en næsten patologisk kærlighed til alt østtysk.

Det kan da heller ikke være logisk, når det ærede medlem vender sig mod en tysk erstatningsbetaling med de anklager og med den begrundelse, det ærede medlem bruger, for derefter at stille krav om, at erstatningen skal være større; det må da være enten — eller. Pengene lugter vel lige meget, hvad enten de er mange, eller de er få.

Det forekommer mig altså, at det kneb lidt med logikken, men som sagt, jeg forstår, at det ærede medlem har en ganske særlig personlig baggrund for at tage på den sag, som det ærede medlem gør det, og derfor afstår jeg fra yderligere bemærkninger.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at jeg kan ikke give det ærede medlem noget mere præcist svar med hensyn til indholdet af forbeholdet, end jeg har gjort. Jeg beklager igen, at den højtærede udenrigsminister ikke er her; han ville kunne gøre det bedre. Når det ærede medlem hæftede sig så voldsomt ved udtrykket i brevvekslingen „landet Berlin“, vil jeg lige gøre den bemærkning, at dér tror jeg det ærede medlem skød over målet. „Landet Berlin“ er en rent

teknisk betegnelse, som er anvendt i andre internationale overenskomster. Sådan opfatter jeg det. Jeg tror, den forklaring er rigtig. Men det ærede medlem vil ved anden behandling kunne afæske den højtærede udenrigsminister en udtalelse herom.

Det ærede medlem harcelerede over forskellige ting i forbindelse med denne sags behandling, over, at der er tale om en afdragsvis betaling, over, at sagen endnu ikke er forelagt i Bonn o. s. v. Alt dette kan man naturligvis rette indvendinger imod. Jeg kan ikke sige så forfærdelig meget til det. Jeg regner med, at denne sag bliver forelagt inden så forfærdelig længe for de tyske myndigheder. Med hensyn til den afdragsvise betaling ved det ærede medlem, hvad baggrunden herfor er.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Frode Jakobsen, at mangt og meget af det, det ærede medlem fremførte, ikke kan give mig anledning til kommentarer. Det ærede medlem sagde det meget rigtige, at der er ingen — og når det ærede medlem siger det, er det jo rigtigt — der kan tale på den samlede modstandsbevægelses vegne i et spørgsmål af denne art. Men den polemik, det ærede medlem i øvrigt rettede mod personer, der spiller en organisatorisk rolle inden for den tidligere modstandsbevægelse, kan jeg ikke blande mig i, og heller ikke den kritik, der måtte være rettet mod det standpunkt, man vidste det ærede medlem ville tage i denne sag. Det kan naturligvis aldrig blive min sag. Men jeg vil dog gerne i anledning af det ærede medlems bemærkninger i øvrigt om hele denne sag have lov til at minde om, hvad den højtærede udenrigsminister i redegørelsen for overenskomsten siger. Dér siger nemlig den højtærede udenrigsminister:

„Selve den omstændighed, at den tyske regering har indladt sig i forhandlinger med en række lande om disse spørgsmål, og at den med nogle lande har afsluttet erstatningsoverenskomster, må ses som udtryk for en moralsk forpligtelse til at yde en i hvert fald symbolsk erstatning. Denne opfattelse stemmer i øvrigt også med officielle tyske udtalelser om, at de uhørte forbrydelser, der i det tyske folks navn er begået af nazismen, forpligter til moralsk og materiel erstatning.“